

اسناد و مصوبات و پیام‌ها

کنگره دهم

سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت)

بهمن ۱۳۸۵

گردآوری و تنظیم: سایت آرشیو اسناد اپوزیسیون ایران

www.iran-archive.com

منبع: سایت کار آنلاین

فهرست:

- ۲..... برای تامین حقوق زنان، مصوب کنگره دهم سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت)
- ۸..... اطلاعیه برگزاری دهمین کنگره سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت)
- ۱۱..... گزارش دهمین کنگره سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت) کنگره بهمن
- پیام کنگره دهم سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت) - کنگره بهمن
- ۲۶..... به زنان کشورمان
- پیام کنگره دهم سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت)
- ۲۸..... به مناسبت ۱۹ بهمن، سالروز زایش جنبش فدائیان خلق
- ۲۳..... پیام‌ها به کنگره دهم "کنگره بهمن" سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت)
- ۲۳..... پیام اتحاد جمهوریخواهان ایران
- ۲۵..... پیام جمهوریخواهان ملی ایران
- ۲۷..... پیام شورای هماهنگی جنبش جمهوریخواهان دمکرات و لائیک ایران
- ۴۱..... پیام کمیته مرکزی حزب توده ایران
- ۴۶..... پیام حزب ملت ایران
- ۴۸..... پیام کمیته مرکزی سازمان اتحاد فدائیان خلق ایران
- ۵۱..... پیام کلاودیا روت، عضو مجلس فدرال آلمان، رهبر اتحاد ۹۰ - سبزها
- ۵۴..... پیام هیئت اجراییه نهضت فراگیر دموکراسی و ترقی افغانستان

برای تامین حقوق زنان مصوب کنگره دهم سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت) – نشریه کار

برای-تامین-حقوق-زنان-مصوب-کنگره-دهم-ساز/ kar-online.com

نویسنده سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت)

۱- قانون اساسی، قوانین مدنی، کیفری و جزایی، صرف نظر از ویژگی‌های قومی و نژادی، زبانی، عقاید مذهبی و سیاسی، منشاء خانوادگی، هویت جنسی و نظایر آن، باید برای تمامی زنان کشور در همه زمینه‌ها حقوق برابر با مردان را تضمین کنند. شرط لازم برای رسیدن به این هدف جدایی قوانین از اصول و احکام مذهبی و انطباق آنها با اسناد بین‌المللی به‌ویژه اعلامیه جهانی حقوق بشر، میثاق بین‌المللی حقوق مدنی و سیاسی و منشور ملل متحد می‌باشد.

۲- الحاق بدون قید و شرط دولت ایران به کنوانسیون حذف کلیه اشکال تبعیض علیه زنان و اجرای مفاد قطعنامه ۱۰۴ / ۴۸ مجمع عمومی سازمان ملل متحد مصوبه ۲۳ فوریه ۱۹۹۴ (اعلامیه منع

خشونت علیه زنان)، اقدامی عاجل و ضروری در راه تامین
برابری حقوقی و منع خشونت علیه زنان است.

۳- قانون موظف است با هر گونه اعمال "خشونت علیه زنان"، در
حوزه‌های خصوصی و عمومی مقابله کند. خرید و فروش، تجاوز
و سوء استفاده‌ی جنسی از زنان و کودکان به هر شکل و هر نام
باید تحت پیگرد قانونی قرار گیرد. قوانینی که آزار و اذیت
روحي، جسمی و جنسی زنان و کودکان را امکان‌پذیر می‌سازند،
باید لغو و کلیه اشکال خشونت علیه زنان و کودکان ممنوع گردند.
برای دفاع از زنان و کودکان که مورد انواع خشونت قرار
می‌گیرند، باید تمهیدات قانونی و حمایتی، و در صورت لزوم
خدمات درمانی و آموزشی و اسکان آنها در خانه‌های امن پیش‌بینی
شود.

۴- قوانین خانواده و ازدواج، باید آزادی و برابری کامل زن و
مرد در امر ازدواج و طلاق را تضمین نمایند، و مشارکت و
مسئولیت آنها را در تمامی امور و شئون خانواده تامین کنند. چند
همسری در اشکال دائمی و موقت (صیغه) ممنوع باشد. بر
ممنوعیت ازدواج در سنین کودکی تاکید شود و حداقل سن ازدواج
۱۸ سال تعیین گردد. قانون سلب تابعیت زنان به‌خاطر ازدواج با
اتباع کشورهای دیگر ملغی شود. اختلافات زناشویی تنها در
دادگاه‌های رسمی و فقط به وسیله قوانین رسمی کشور مورد
رسیدگی قرار گیرند. زن و مرد در رابطه با "سرپرستی فرزندان" و
"دارایی" حقوق برابر داشته باشند.

۵- دولت موظف به ارائه آموزش‌های بهداشتی و جنسی ویژه و
خدمات تنظیم خانواده به دختران و پسران جوان در جهت حفظ
سلامت مادران و کاهش میزان بارداری‌هایی که به سقط جنین
منتهی می‌شوند، می‌باشد. دسترسی مادران و زنان جوان به
اطلاعات و خدمات مشاوره‌ای در مورد بارداری‌های ناخواسته به

طور فراگیر فراهم شود و در عین حال قانون باید حق تصمیم‌گیری درباره‌ی جلوگیری از بارداری و سقط جنین را برای زنان محفوظ دارد.

در همه موارد، زنان باید به خدمات کیفی بهداشتی و پزشکی در صورت بروز دشواری‌های ناشی از سقط جنین دسترسی داشته باشند. پس از سقط جنین، مشاوره و آموزش و خدمات تنظیم خانواده باید فوراً ارائه شود تا به پیشگیری از موارد سقط جنین مجدد کمک کند. همچنین دولت باید اقداماتی به عمل آورد که توانایی زنان و دختران جوان را برای حفاظت خویش در مقابل آلودگی به ویروس اچ. آی. وی افزایش دهد.

۶- دولت موظف به اجرای تمهیدات حقوقی و فراهم نمودن فضای فرهنگی و اجتماعی مناسبی برای حمایت از زنانی که در روابط خارج از ازدواج رسمی باردار و یا صاحب فرزند می‌شوند، باشد. مادر و پدر در هر حال در قبال فرزندان حقوق و مسئولیت یکسان دارند.

۷- دولت باید برای "توانمند سازی" زنان، تامین حقوق شهروندی، استقلال اقتصادی و مالی و اعتلای فردی آنان تمهیدات معین و مناسبی در عرصه‌های مختلف فرهنگی، آموزشی، بهداشتی - درمانی، اقتصادی، سیاسی و تشکیل و تقویت نهادها و تشکلات خاص زنان، اتخاذ کند.

۸- در عرصه اقتصادی و موضوع اشتغال، زنان و مردان باید در دستیابی به تمامی منابع، امکانات و فرصت‌های مالی و شغلی برابر باشند. اصل دستمزد برابر برای کار برابر در همه بخش‌های اقتصادی و زیرمجموعه‌های شغلی در قوانین کار تصریح گردد. تبعیض در استخدام و اخراج، ارتقاء شغل و وصول حقوق و مزایای کار مانند تامین اجتماعی، مسکن، مرخصی، بازنشستگی، بیمه‌ی بیکاری، از کار افتادگی و نظایر آن باید ممنوع شود.

۹- زنانی که در بخش‌های غیر رسمی اقتصاد به شمول تولیدات خانگی در شهرها، صنایع خانگی روستایی و مزارع خانوادگی به کار مشغولند و نیز زنان شاغل در واحدهای تولیدی کوچک باید مشمول قوانین کار بوده و مانند کارکنان سایر بخش‌های رسمی از حقوق و مزایا، تامین اجتماعی، مسکن، مرخصی، بازنشستگی، بیمه بیکاری و خدمات آموزشی و بهداشت محیط کار بهره‌مند باشند.

۱۰- دولت موظف است زنان سرپرست خانوار و افراد تحت تکفل آنان را که به لحاظ اقتصادی و حمایت‌های خانوادگی آسیب پذیرند، تحت پوشش خدمات تامین اجتماعی و مورد حمایت و اولویت برنامه‌های خدماتی، بهداشتی - درمانی و "توانمند سازی" قرار دهد.

۱۱- حق برابر زنان و مردان در دسترسی و استفاده از کلیه منابع، امکانات، فرصت‌ها و فضاها، اجتماعی، آموزشی و مهارتی، بهداشتی، ورزشی، فرهنگی و هنری از ابتدای تولد باید تضمین گردد. ما مخالف هر گونه جدائی جنسی اجباری در این عرصه‌ها هستیم. دولت باید تشویق‌ها و تمهیدات مناسب و کافی برای تحصیل دختران و پسران را تا بالاترین سطوح تحصیلی فراهم نماید. آموزش همگانی رایگان باید برای دختران و پسران تا سن ۱۷ سالگی اجباری گردد.

۱۲- پوشش و آرایش امری فردی است و هیچ زنی نباید به اجبار وادار به استفاده و یا منع استفاده از پوشش و آرایش دین و مذهب، فرهنگ و یا قوم و ملیت خاصی شود.

۱۳- در تمامی عرصه‌های فعالیت، رقابت و مشارکت سیاسی، زنان باید از حقوق برابر با مردان برخوردار باشند. برای مقابله با تضییقاتی که در مشارکت سیاسی و اجتماعی زنان تاکنون وجود

داشته است، ما معتقدیم که در یک دوره انتقالی سیاست‌های
جبرانی به شکل امتیاز مثبت برای زنان در نظر گرفته شود. زنان
باید بتوانند برای احراز عالی‌ترین مقام‌های سیاسی، قضایی، دولتی
و غیر دولتی در سطح ملی و بین‌المللی نامزد شوند.

۱۴- ارتقاء فرهنگ و دانش عمومی، امری اساسی و ضروری در
رفع "تبعض جنسی" و "خشونت علیه زنان" است. همه نهادهای
اجتماعی، فرهنگی، هنری، آموزش رسمی و غیر رسمی،
رسانه‌های جمعی، سازمان‌های طبع و نشر و نظایر آن باید در
ترویج فرهنگ برابری زن و مرد بکوشند.

۱۵- "سازمان‌های غیر دولتی زنان" برای ارتقاء موقعیت،
توانمندسازی، و کسب مطالبات زنان تلاش می‌کنند. ما از
شکل‌گیری، گسترش و تحکیم این نهادها، و همچنین حرکات و
جنبش‌های مستقل زنان حمایت می‌کنیم و تقویت آنها را به سود
تامین حقوق و مطالبات زنان و گسترش دموکراسی می‌دانیم.
نهادهای غیر دولتی مستقل و سازمان‌های غیر دولتی می‌باید
مسئول بررسی، کنترل و نظارت بر رعایت موازین پذیرفته شده
بین‌المللی در مورد رفع تبعیض و خشونت علیه زنان و اجرای
کامل حقوق بشر زنان در کشور باشند. ما تقویت ارتباط و
همپیوندی شبکه‌های سازمان‌های غیردولتی ایران با سازمان‌های
غیردولتی در سطح منطقه و در سطح جهان را امری موثر و
ضروری در پیشبرد اهداف و پیروزی جنبش زنان می‌دانیم.

*توانمندسازی: Empowerment

اطلاعیه برگزاری دهمین کنگره سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت) - بهمن - نشریه کار

اطلاعیه-برگزاری-دهمین-کنگره-سازمان-فد-2/kar-online.com

نویسنده سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت)

دهمین کنگره سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت) روز پنجشنبه ۱۹ بهمن آغاز شد و روز ۲۲ بهمن، با رسیدگی به موضوعات در دستورش، به کار خود پایان داد.

کنگره، که روز آغازینش با ۱۹ بهمن، سی و ششمین سالگرد بنیان‌گذاری جنبش فدائی، و روز پایانی‌اش با ۲۲ بهمن، روز پیروزی انقلاب، مصادف بود، نام "بهمن" را برای خود برگزید و با ادای احترام نسبت به تمامی جانب‌باختگان و رهروان راه آزادی، صلح، دموکراسی و عدالت اجتماعی به کار آغاز کرد.

کنگره دهم سازمان در اساس برای روشنی بخشیدن به سیاست اتحادهای سازمان تشکیل می‌شد؛ اما برگزاری آن با وضعیتی بسیار حساس در ارتباط با کشور ما همزمان شد: بحران پرونده اتمی جمهوری اسلامی ایران چنان ابعاد حادی یافته است که

می‌تواند سرنوشت کشور را در مسیر جنگ رقم زند. طبعاً کنگره نمی‌توانست نسبت به این وضعیت بی‌التفات باشد. از این رو دستور کار کنگره و جریان آن بازتاب‌دهنده هم عوامل ایجاب‌کننده و هم موقعیتی که در آن برگزار می‌شد، بود. دستور کار کنگره، سوای موارد معمول، شامل تصویب قطعنامه سیاسی، تصویب مواردی مربوط به مناسبات درونی، اخذ تصمیم برای تنظیم اسناد دیدگاهی و برنامه‌ای، و تصویب سندی زیر عنوان "برای تامین حقوق زنان" بود.

قطعنامه سیاسی به نوبه خود می‌بایست سیاست اتحادها، موضع سازمان نسبت به سیاست خارجی جمهوری اسلامی- خاصه در بحران پرونده اتمی، و مواضع سازمان نسبت به تغییرات سیاسی پس از ریاست جمهوری احمدی‌نژاد را شامل می‌شد.

کنگره موفق شد تصمیمات ضرور در زمینه سیاست اتحادها را، در جوهی که مورد اختلاف در سازمان‌اند، اخذ و بر تلاش سازمان در راستای شکل دادن به وحدت چپ مجدداً تاکید کند. کنگره همچنین، پس از تبادل نظر بالنسبه گسترده در موضوع بحران پرونده اتمی جمهوری اسلامی، مبنای موضع خود در این باره را تصویب کرد. مشارکت میهمانان، که به روال مرسوم در کنگره‌های سازمان حضور دارند، در این مبحث از مباحث کنگره، به ویژه قابل توجه بود. انتخاب کمیسیونی برای تهیه طرح اسناد پایه‌ای و ارائه آن‌ها به کنگره آتی سازمان، تدبیر کنگره برای تنظیم اسناد دیدگاهی و برنامه‌ای بود. کنگره همچنین موفق شد طرح "برای تامین حقوق زنان" را، که آخرین تغییرات در برخورد به حقوق زنان در آن انعکاس یافته‌اند، به تصویب برساند. کنگره با انتخاب ارگانهای مرکزی شامل: شورای مرکزی سازمان، تشکیل شده از ۱۹ نفر، که ۵ تن از آنان برای نخستین بار به عضویت این ارگان انتخاب شدند؛ "نهاد رسیدگی به شکایات و دآوری" و کمیسیون اسناد پایه‌ای به کار خود پایان داد.

- از جمله نکات قابل توجه در کنگره دهم سازمان می‌توان از:
- ۱ - حضور شمار بسیاری از نمایندگان احزاب سیاسی و نیز شخصیت‌های سیاسی یا فرهنگی و دوستداران سازمان در آن و مشارکت موثر آنان در مباحث کنگره،
 - ۲ - استفاده از سیستم کامپیوتری در رای‌گیری‌ها، که موجب تسهیل بسیار کار بود،
 - ۳ - برگزاری مراسم بزرگداشت ۱۹ بهمن در نخستین شب کنگره و
 - ۴ - صدور قراری در بزرگداشت قربانیان هولوکاست و دیگر قربانیان فاشیسم و نازیسم ذکر کرد.

دهمین کنگره سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت) در آخرین ساعات یکشنبه ۲۲ بهمن به کار خود خاتمه داد و اعضای آن نگران از تحریم و جنگی که کشورمان را تهدید می‌کند، و امیدوار به این که پیشگیری از چنین فاجعه‌ای هنوز میسر است و همکاری در این طریق از هر باره ضرور، با یکدیگر وداع کردند.

دبیرخانه سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت)

۲۳ بهمن ۱۳۸۵

گزارش دهمین کنگره سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت) کنگره بهمن – نشریه کار

گزارش-دهمین-کنگره-سازمان-فدائیان-خلق-ا/1-kar-online.com

نویسنده سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت)

دهمین کنگره سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت) در روزهای نوزدهم تا بیست و دوم بهمن ماه ۱۳۸۵ برگزار شد. این کنگره نوبتی، بنا به تصمیم شورای مرکزی، ۱۷ ماه پس از کنگره نهم (کنگره خاوران)، ۷ ماه زودتر از روال معمول، عمدتاً برای روشنی بخشیدن به سیاست اتحادهای سازمان برگزار شد.

دستور کار کنگره

نخستین نشست پس از انتخاب هیئت رئیسه‌ی کنگره به تعیین دستور کار کنگره پرداخت و پس از بررسی‌ی پیشنهادهای موجود، از جمله پیشنهاد افزوده شدن موضوع ملی قومی به دستور کار کنگره، و عدم پذیرش آن از سوی کنگره، دستور کار پیشنهادی شورای مرکزی پیشین بشرح زیر تصویب شد:

۱ – بررسی‌ی گزارش ارگان‌های مرکزی پیشین شامل:

– شورای مرکزی

– هیئت رسیدگی به شکایات و داوری

– هیئت سیاسی اجرائی

۲ – موضوعات در راستای رساندن به تصمیم:

– قطعنامه‌ی سیاسی

– موارد اساسنامه‌ای ارائه شده از سوی کمیسیون شورا (تنظیم

ضوابط مناسبات و تعهدات در سازمان و تدقیقات ضرور

اساسنامه‌ای، به‌شمول تدقیقات ضرور و عاجل در ساختار و

شیوه‌ی انتخاب شورای مرکزی)

– سند “برای تامین حقوق زنان”

۳ - موضوعات برای یک دور بحث در کنگره و سپردن به کمیسیون اسناد پایه‌ای در راستای کار تا کنگره‌ی ۱۱ - اسناد پیشنهادی دیدگاهی و برنامه‌ای ارائه شده به کنگره

۴ - انتخاب ارگان‌های مرکزی جدید شامل

- شورای مرکزی

- هیئت رسیدگی به شکایات و داوری

فزون بر آن، کنگره نتوانست و نمی‌توانست نسبت به وضعیت بسیار حساس کشور در رابطه با بحران پرونده اتمی جمهوری اسلامی ایران و خطر بروز جنگ بی‌تفاوت باشد و در پاسخ به پیشنهاد بسیاری از اعضا و مهمانان کنگره، بحث در این مورد به دستور کار کنگره افزوده شد.

تدارک کنگره

شورای مرکزی نهم در نشست ۱۰ و ۱۱ تیرماه ۱۳۸۵ ضمن تنظیم دستور کار پیشنهادی به کنگره‌ی دهم، در رابطه با تدارک مضمونی کنگره تصمیم گرفته بود:

– وظیفه‌ی تدارک مضمونی‌ی “تنظیم ضوابط مناسبات و تعهدات در سازمان و تدقیقات ضرور اساسنامه‌ای، به‌شمول تدقیقات ضرور و عاجل در ساختار و شیوه‌ی انتخاب شورای مرکزی” به کمیسیون ۷ نفره‌ی منتخب شورا برای رسیدگی به مشکلات سازمان واگذار شود.

– برای سازمان‌دهی‌ی تدارک اسناد کنگره در رابطه با دیگر موارد دستور کار کنگره، یک کمیسیون ۳ نفره توسط شورا انتخاب شود.

به این ترتیب تصمیم بر این شد که از سوی شورای مرکزی مستقیماً اسناد در رابطه با دیگر موارد دستور کار کنگره تدوین نشوند و این‌کار برپایه‌ی داوطلبی توسط رفقا صورت گیرد. لازم به یادآوری است که گروه کار زنان، از ابتدا مسئولیت تدقیق سند “برای تامین حقوق زنان” را متقبل شده بود. شورای نهم، در راستای هم‌آهنگی‌ی بیش‌تر کار تدارک کنگره، در یک‌ماهه‌ی آخر با ادغام دو کمیسیون با هم و افزودن چند رفیق کمیسیون واحدی را تشکیل داد. این کمیسیون با تشکیل ۳ زیرکمیسیون و هم‌آهنگ کردن کار آن‌ها با یک‌دیگر، گام‌های مثبتی در راستای ارائه‌ی فرمول روی موارد اساسی به کنگره برداشت.

هیئت رئیسه‌ی شورای مرکزی و کمیسیون‌های نام‌برده با یاری‌ی گروه کار تشکیلات چندین نشست پالتاکی‌ی سودمند برای بحث و فحص رفقای تشکیلات حول اسناد تدارک دیده شده برای کنگره ترتیب دادند. در راستای کاهش کار کنگره، هیئت رئیسه‌ی شورای مرکزی کوشید بخش بزرگی از روند ارزیابی از کار ارگان‌های مرکزی، پیش از کنگره انجام گیرد. متأسفانه در این زمینه توفیق چندانی حاصل نشد.

جریان کنگره

کنگره توسط هیئت رئیسه شورای مرکزی نهم با ادای احترام نسبت به تمامی جان‌باختگان و رهروان راه صلح، آزادی،

دمکراسی و عدالت اجتماعی گشایش یافت. سپس، مطابق آئین‌نامه‌ی کنگره‌های سازمان، هیئت رئیسه سنی به جایگاه ریاست کنگره دعوت و اداره‌ی کنگره، تا انتخاب هیئت رئیسه‌ی دائمی، به آن واگذار شد. هیئت رئیسه سنی، پس از خوش آمد گویی کار خود را با فراخواندن مسئول گروه کار تشکیلات آغاز نمود تا وی در مورد روند گردهم‌آیی اعضای کنگره و اعتبارنامه آنان، تعداد اعضای حاضر در صحن کنگره و تعداد اعضایی که از طریق اینترنت در کنگره و تصمیم‌گیری‌ها مشارکت خواهند داشت و رسمیت یافتن کنگره توضیح دهد. سپس با اعلام رسمیت کنگره، از اعضای کنگره خواسته شد تا برای عضویت هیئت رئیسه دائمی کنگره اعلام نامزدی کنند. شش نفر از اعضای کنگره کاندیداتوری خود را اعلام کردند.

در روند تدارک کنگره، یکی از رفقای سازمان، در پاسخ به درخواست هیئت رئیسه‌ی شورای مرکزی نهم، برای تسهیل انتخابات کنگره، برنامه‌ای رایانه‌ای نوشته بود. با بکارگیری رای‌گیری رایانه‌ای، هیئت رئیسه دائمی کنگره انتخاب شد و اداره‌ی کنگره را بدست گرفت.

هیئت رئیسه دائمی کنگره، پس از آغاز بکار، برپایه‌ی برنامه‌ریزی‌ی پیش‌بینی‌شده، روند تصویب دستور کار کنگره را پیش‌برد. سپس بحثی را با هدف انتخاب کمیسیون‌های کنگره آغاز کرد و با انتخاب ۳ کمیسیون کنگره – کمیسیون زنان، کمیسیون سیاسی و کمیسیون موارد اساس‌نامه‌ای – آن را پایان داد. این چهارمین کنگره‌ی سازمان بود که بحث‌های آن از طریق اتاق اینترنتی سازمان پخش می‌شد. هر چند که این تماس عمدتاً یک‌طرفه بود و دوستان اتاق اینترنتی عمدتاً شنونده بودند، اما اعضای کنگره توانستند در دقایقی شنونده نظرات حضار در فضای مجازی اینترنتی باشند.

کنگره ((بهمن))

کنگره‌ی دهم سازمان در سی و ششمین سالروز ۱۹ بهمن ۱۳۴۹، روز بنیان‌گذاری جنبش فدائیان خلق ایران، روزی که در قلب‌های پراحساس انسان‌هایی که خود را جزئی از جنبش فدائی و جنبش فدائی را جزئی از زندگی خود می‌دانند، احساس دوگانه‌ی از حسرت و شادمانی برمی‌انگیزد، گشایش و در بیست‌وهشتمین سالروز ۲۲ بهمن ۱۳۵۷، روز بهم پیوستن غریو "موتور کوچک" با غرش بهمن‌وار "موتور بزرگ"، روز پیوستن جوی‌بار پویا و خونین فدائیان با دریای مردم بپاخاسته‌ی ایران علیه بیداد سیاسی و اجتماعی، پایان یافت و هم از این‌رو نام "بهمن" را برای خود برگزید.

شامگاه ۱۹ بهمن ۱۳۸۵ با حضور تعداد زیادی از فدائیان خلق و مهمانانی از احزاب، سازمان‌ها و شخصیت‌های سیاسی، جشن خودمانی و گرمی برپا شد. بیان خاطرات آمیخته یا غم‌ها و غرورها از فدائیان جان‌باخته، همراه با نغمه‌های روح‌نواز ترانه‌ها و ترانه‌سرودهائی که گاه‌گاه جاری می‌شدند، صفای خاصی را بر جمع حاکم کرده بود. در لابلای خاطرات و جابجای صحبت‌ها، نکوهش اشتباهاتی که سالیان درازی بین فدائیان جدائی انداخت موج می‌زد و امید شادی‌آفرینی را در دل‌ها بر می‌انگیخت که نشان از عظمت نیروی جبران اشتباه گذشته و بیداری در مقابل تکرار آن اشتباهات در آینده را داشت.

میهمانان کنگره

بنا به روالی که از کنگره پنجم سازمان به بعد معمول است، در این کنگره نیز هیئت‌ها و نمایندگانی از سازمان‌ها و احزاب سیاسی و تعدادی از شخصیت‌ها و فعالان سیاسی کشورمان به عنوان میهمان حضور داشتند. این دومین کنگره بود که از طریق کمیته مرکزی سازمان اتحاد فدائیان خلق ایران از کلیه اعضای این سازمان دعوت شده بود که در کنگره شرکت کنند و حضور تعداد

قابل توجهی از این رفقا، پاسخ رفیقانه‌ای بود که گرمای خاصی به کنگره بخشیده بود. از میان یاران همواره همراه سازمان نیز همچون کنگره‌های گذشته، عده‌ای از کادرها و اعضای پیشین و نیز دستداران سازمان میهمان کنگره بودند.

هیئت‌ها یا نمایندگانی از سازمان‌ها، احزاب و جریان‌های سیاسی ذیل در کنگره حضور داشتند: اتحاد جمهوری خواهان ایران، جمهوری خواهان دموکرات و لائیک، حزب توده ایران، حزب دموکرات کردستان ایران، حزب دموکراتیک مردم ایران، سازمان اتحاد فدائیان خلق ایران، سازمان انقلابی زحمتکشان کردستان ایران (کومه‌له) و سازمان جمهوری خواهان ملی ایران. علاوه بر تشکل‌های یادشده، حزب ملت ایران، خانم کلودیا روت دبیر اول حزب سبزهای آلمان، حزب احیای کمونیستی ایتالیا و حزب کمونیست‌های ایتالیا، از طریق ارسال پیام همراهی خود را نشان دادند.

در کنگره‌های سازمان برای شرکت در بحث‌ها و اظهار نظرها، تفاوتی بین اعضای کنگره و دیگر شرکت کنندگان وجود ندارد و همه با حقوق برابر در آن‌ها شرکت می‌کنند. در کنگره‌ی دهم نیز این امر مانند همیشه جاری بود.

بررسی عملکرد ارگانهای مرکزی
بررسی عملکرد "شورای مرکزی"، "هیئت سیاسی- اجرایی" و "هیئت رسیدگی به شکایات و داور" در این کنگره نیز همچون تمام کنگره‌های پیشین، از اهم وظایف کنگره تلقی می‌شد. طبق معمول گزارش عملکرد ارگان‌ها در پوشه کنگره در اختیار همه‌ی حاضران قرار گرفته بود. کار بررسی عملکرد ارگان‌ها شامل پرسش از مسئولان و پاسخ ایشان، اظهار نظر عمومی کنگره پیرامون آن و سرانجام پاسخگویی نهایی مسئولان بود.

اعضای کنگره در این بخش از دستور به پرسش و اظهار نظر در مورد حادثه‌ترین لحظات سیاسی در فاصله دو کنگره، جهات مثبت و نیز کم و کاستی‌های فعالیت ادگان‌های سازمان در این موارد پرداختند. موضوعات زیر از زمره موضوعاتی بودند که بیشترین توجه و تاکید اعضای کنگره را به خود جلب کرده بودند:

- موضع متخذه نسبت به انتخابات شوراها،
- بحران پرونده اتمی جمهوری اسلامی،
- مناسبات با دیگر نیروهای سیاسی اپوزیسیون،
- مساله کیفیت حضور سیاسی سازمان در داخل کشور،
- نحوه برخورد به "کنفرانس برلین - سپتامبر ۲۰۰۵".

قطعه‌نامه‌ی سیاسی

همانگونه که انتظار می‌رفت در عرصه‌ی سیاسی دو موضوع مهم در دستور کار کنگره بود:

- سیاست اتحادهای سازمان،
- مسائل مربوط به بحران هسته‌ای در سیاست خارجی

در رابطه با سیاست اتحادهای سازمان، کمیسیون سیاسی کنگره پیشنهادهائی را که پیش‌تر روی آن‌ها کار شده بود مورد بررسی قرار داد و برپایه‌ی مذاکره با پیش‌نهاددهندگان، در راستای نزد یک کردن پیشنهادهای بهم و کاستن از تعدد آن‌ها حرکت کرد. کمیسیون موفق شد در مورد اتحاد نیروهای جمهوری خواه به یک فرمول واحد برسد اما در مورد مناسبات با سایر نیروها ۵ فرمول به کنگره عرضه کرد. فرمول واحد کمیسیون مورد بررسی‌ی کنگره قرار گرفت و با احراز بیش از ۸۸ درصد رای مثبت بشرح زیر تصویب شد. و این یکی از مصوبات بسیار موفق سازمان در عرصه‌ی مسائل سیاسی می‌باشد.

"اتحاد نیروهای جمهوری خواه، دمکرات و سکولار سیاست ما نزدیکی نیروهای جمهوری خواه، دمکرات و سکولار، و اتحاد وسیع این نیروها با هدف تقویت نقش آن‌ها بعنوان بدیل

جمهوری اسلامی است. ما بر هم‌پیوندی بین نیروهای جمهوری‌خواه، دمکرات و سکولار داخل و خارج کشور و تشکیل جبهه جمهوری‌خواهی از سازمان‌ها، احزاب و فعالین سیاسی، جایگاه مقدم قائلیم.”

۵ فرمول ارائه شده در رابطه با مناسبات با سایر نیروها عبارت بودند از:

– بهروز خلیق: ما در مبارزه برای آزادی‌های سیاسی و حقوق بر گفتگو و همکاری‌های موردی با نیروهای مخالف استبداد تاکید داریم.

– سیاوش بهلولی: همکاری با تمامی احزاب، سازمان‌ها و شخصیت‌های سیاسی دمکرات برای مواردی هم‌چون آزادی زندانیان سیاسی، رفع تبعیض جنسی و دفاع از صلح.

– علی پورنقوی: در دوره پیش‌رو، سیاست سازمان منحصرآ متوجه تقویت نیروهای جمهوری‌خواه، دمکرات، سکولار و مسالمت‌خواه خواهد بود.

– فرخ نگهدار: – تلاش در راه تفاهم، نزدیکی و همکاری تمام نیروهای طرفدار اصلاحات دمکراتیک در حیات کشور، – گفتگوی انتقادی با دمکراسی‌خواهان برکناری‌طلب و نومید از اصلاحات دمکراتیک،

– مبارزه علیه گرایش‌های استبدادگرا و خشونت‌طلبانه در حکومت و اپوزیسیون.

– مجید عبدالرحیم پور: سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت)، در شرایط کنونی همه شهروندان، نیروهای فکری و فرهنگی، سیاسی و احزاب مدافع آزادی‌های سیاسی و حقوق بشر و مخالف ارتجاع و استبداد سیاسی حاکم را به تفاهم و نزدیکی و همکاری حول آزادی‌های سیاسی و حقوق بشر و مبارزه مسالمت‌آمیز علیه ارتجاع و استبداد حاکم فرا می‌خواند.

هنگام بحث بر سر ۵ فرمول، کنگره با پذیرش این پیشنهاد هیئت رئیسه، که فرمول پیشنهادی علی پورنقوی آترناتیو هر چهار پیشنهاد دیگر است، نخست آنرا مورد بحث و تصمیم‌گیری قرار داد. فرمول نام‌برده، یعنی، “در دوره پیش‌رو، سیاست سازمان منحصرأ متوجه تقویت نیروهای جمهوری خواه، دمکرات، سکولار و مسالمت‌خواه خواهد بود.” بتصویب رسید. پس از تصویب آن، پیشنهاددهندگان دیگر از به رای گذاشتن پیشنهادهای خود در کنگره صرف‌نظر کردند.

سومین موضوعی که در رابطه با اتحادها مورد بحث و تصمیم‌گیری قرار گرفت، موضوع اتحاد چپ بود. در این مورد فرمول زیر به کنگره ارائه شد و بتصویب رسید: “ما برای شکل‌گیری یک حزب فراگیر، چپ دمکرات و مدرن جهت پیش‌برد جنبش دمکراتیک و مشارکت در سامان‌دهی آینده جامعه برپایه دمکراسی و عدالت اجتماعی تلاش می‌کنیم.”

در مورد مسائل مربوط به بحران هسته‌ای در سیاست خارجی، کمیسیون سیاسی کنگره، پیشنهاد واحدی را ارائه کرد. کنگره آن را بعنوان پایه با رای تمایل بالا به شورای مرکزی ارجاع کرد تا بررسی و تکمیل شده و انتشار بیابد. تا زمان تنظیم گزارش، روند بررسی و تکمیل متن توسط شورای مرکزی طی شد و متن اصلاح شده‌ی زیر برای انتشار آماده گشت:

“قطعه‌نامه درباره بحران هسته‌ای و واکنش جامعه بین‌المللی
۱- تداوم غنی‌سازی اورانیوم توسط جمهوری اسلامی به تحریم ایران توسط شورای امنیت سازمان ملل منجر شده است. اجرای تحریم گسترده ایران پی‌آمدهای سنگین و جبران‌ناپذیری برای کشور ما خواهد داشت. جمهوری اسلامی ایران برای جلب اعتماد بین‌المللی باید روند غنی‌سازی اورانیوم را متوقف کند و به خواست شورای امنیت پاسخ مثبت دهد.

۲- ما با تصریح بر حق ایران برای برخورداری از فن آوری هسته ای برای مقاصد صلح آمیز، خواستار تامین شفافیت در برنامه های هسته ای ایران از طریق نظارت کامل و پیگیری آژانس بین المللی انرژی هسته ای هستیم.

۳- کاهش تنش در مناسبات جمهوری اسلامی با جامعه جهانی و حل و فصل مسالمت آمیز بحران هسته ای نه تنها در میان مردم ایران بلکه در میان مردم آمریکا نیز از حمایت گسترده برخوردار است. اما دولت کنونی ایالات متحده آمریکا و نومحافظه کاران پرنفوذ در آن در برخورد با بحران منطقه و بحران هسته ای ایران نمی خواهند از گزینه نظامی چشم پوشی کنند. آنان در برخورد با ایران با استراتژی دوگانه دیپلماسی و جنگ اهداف سلطه طلبانه خود را پیگیری می کنند. پذیرش یا عدم پذیرش تعلیق غنی سازی اورانیوم توسط جمهوری اسلامی، می تواند این استراتژی را تضعیف و خنثی و یا تقویت کند. جمهوری اسلامی ایران تاکنون علیرغم هشدارهای مکرر نیروهای صلح دوست و میهن دوست سیاستی را پیش برده است که زمینه ساز اقدامات جنگ افروزان در دولت بوش و به زیان مردم ایران بوده است.

۴- ما مخالف اقدام نظامی علیه ایران و اعمال هر گونه تحریم اقتصادی هستیم که عواقب و عوارض آن متوجه مردم کشورمان باشد. مخالفت ما با تحریم و سیاست آمریکا علیه ایران از موضع مخالفت با جمهوری اسلامی و از جایگاه آلترناتیو آن می باشد.

۵- ما با هرگونه بنیادگرایی و همچنین با هژمونی طلبی جمهوری اسلامی در منطقه مخالف هستیم.

۶- ما ضمن طرفداری از اعمال فشار بین المللی به جمهوری اسلامی اعلام می داریم که تنها از آن نوع کارزار جهانی علیه جمهوری اسلامی استقبال می کنیم که در راستای تامین و گسترش حقوق بشر ایران موثر بیفتد. ما از تمامی نهادهای بین المللی و همه دول می خواهیم که رعایت حقوق بشر توسط جمهوری اسلامی را مبنایی پایدار در مناسبات خود با آن قرار دهند.

- ۷- ما همه نهادهای بین المللی و دول را به حمایت از مبارزات مردم ما برای استقرار دموکراسی در ایران فرا می خوانیم.
- ۸- ما با هرگونه اقدامی که از سطح حمایت سیاسی فراتر برود و خصلت آلترناتیو سازی از سوی دولت های خارجی به خود بگیرد، مخالفیم.”

موارد اساسنامه‌ای

شورای مرکزی تهم، از یک سال پیش از برگزاری ی کنگره دهم، یک کمیسیون ۷ نفره برای بررسی مشکلات و موارد اختلاف در سازمان و ارائه راه حل آنها، از جمله استنتاج موارد اساسنامه‌ای لازم برای تدقیق اسناد مربوطه، برگزیده بود. برپایه‌ی همین سابقه‌ی کار و درک ضرورت آن، “تنظیم ضوابط مناسبات و تعهدات در سازمان و تدقیقات ضرور اساسنامه‌ای، به‌شمول تدقیقات ضرور و عاجل در ساختار و شیوه‌ی انتخاب شورای مرکزی” بمثابة یک بند از دستور کار به کنگره‌ی دهم پیش‌نهادشد و وظیفه‌ی تدارک مضمونی‌ی آن به همان کمیسیون ۷ نفره واگذار شد.

کمیسیون موارد اساسنامه‌ای ی کنگره، برپایه‌ی کار یک‌ساله‌ی نام‌برده، مواردی را برای تصمیم‌گیری به کنگره ارائه کرد. در برخی موارد فرمول‌های آلترناتیو در مقابل مصوبه کمیسیون وجود داشت که مطابق معمول به کنگره ارائه شد. تمام موارد پیش‌نهادی کمیسیون مورد تصویب کنگره قرار گرفت جز یک مورد که کنگره تصویب و اجرای آن را طبق قرار به شورای مرکزی‌ی منتخب خود واگذار کرد. یادآوری این نکته ضروری است که مصوبات اساسنامه‌ای نیاز به بیش از ۶۰ درصد رای موافق دارند. مصوبات موارد اساسنامه‌ای ی کنگره دهم بصورت خلاصه عبارتند از:

– شورای مرکزی سازمان مسئول پی‌گیری اجرای تصمیمات

- “نهاد داورى (هيئت رسيدگى به شكايات و داورى)” است
- تدقيق و تکميل حقوق اعضاى سازمان
 - تدقيق و تکميل وظائف اعضاى سازمان
 - تاکيد مجدد بر اين که شرط عضويت در شوراي مرکزى پذيرش مسئوليت در سازمان است
 - تاکيد مجدد بر شيوهى نسبي ساده در انتخاب اعضاى شورا و نسبت انتخاب ۱۲ نفر از ۱۹ نفر
 - قرار: کنگره به شوراي مرکزى وظيفه مى دهد قرار مصوب کميسيون موارد اساس نامه اى در مورد “نقص موازين سازمانى” را، پس از رسيدگى به پيش نهادهاى اعضاى کنگره، تصويب و به اجرا گذارد.

براي تامين حقوق زنان
 سند «براي تامين حقوق زنان» مصوب کنگره پنجم، يکبار توسط گروه کار زنان سازمان تدقيق و به کنگره اى نهم ارائه شده و آن کنگره در مورد تمام پيش نهادهاى ارائه شده تصميم گيرى کرده بود. پويائى و گسترش جنبش زنان کشورمان تدقيق مجدد سند را ايجاب مى کرد و هم از اين رو سند فوق دوباره توسط گروه کار زنان سازمان تدقيق و به کنگره اى دهم ارائه شد. کميسيون زنان کنگره روى آن مجدداً کار کرد و سند را براي تصميم گيرى به صحن اصلى کنگره آورد. پس از تصميم گيرى روى چند پيش نهاد در متن سند، کليت آن به راي گذاشته شد و با احراز ۷ / ۸۹ درصد آراء کنگره بتصويب رسيد و همراه گزارش کنگره انتشار مى يابد.

کميسيون زنان کنگره علاوه بر آن پيامى را خطاب به زنان کشور تدوين و به کنگره ارائه کرد که متن آن در رسانه ها انتشار يافته است.

در رابطه با اسناد پایه‌ای:

همان‌گونه که در بالا گفته شد، کنگره با درک ضرورت اکید تکمیل اسناد پایه‌ای سازمان در زمینه‌ی موضوعات دیدگاهی، برنامه‌ای و اساس‌نامه‌ای و با در نظر گرفتن اسناد زیاد پیش‌نهادی به همین کنگره، تصمیم گرفت پس از یک دور بحث در این مورد، یک کمیسیون اسناد پایه‌ای در راستای کار روی این موضوعات تشکیل دهد و نتیجه‌ی کار کمیسیون به کنگره‌ی ۱۱ ارائه شود

پس از بررسی‌ی نظرات متفاوت تصمیم گرفته شد یک کمیسیون ۷ نفره توسط کنگره انتخاب شود، شیوه‌ی انتخاب نسبی باشد و هر عضو کنگره بتواند به ۴ نفر از ۷ نفر رای بدهد. کمیسیون منتخب کنگره اسناد با حقوق سند مبنا ارائه می‌دهد. انتخاب کمیسیون از بین ۱۱ کاندیدا صورت گرفت و ۷ عضو کمیسیون انتخاب شدند.

بزرگداشت قربانیان هولوکاست و دیگر قربانیان فاشیسم و نازیسم: قراری از طرف شرکت‌کنندگان در کنگره در بزرگداشت قربانیان هولوکاست و دیگر قربانیان فاشیسم و نازیسم ارائه شد. یک خانم جوان ۱۷ ساله‌ی شرکت‌کننده در کنگره، در رابطه با توجه به همه‌ی جوانب آثار جنایت فاشیسم و نازیسم صحبت کرد. پس از صحبت‌های وی قرار برای تکمیل به پیش‌نهاددهندگان رجعت داده شد و پس از اصلاح مجدداً برای تصمیم‌گیری به صحن کنگره آمد و با کف زدن کنگره به تصویب رسید.

“شرکت‌کنندگان در دهمین کنگره سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت) به قربانیان هولوکاست و همه قربانیان فاشیسم ادای احترام می‌کنند و انزجار خود را نسبت به سیاست‌های جمهوری اسلامی در انکار هولوکاست و رای منفی به قطعنامه محکومیت نفی‌کنندگان هواوکاست در سازمان ملل ابراز می‌دارند. کنگره به نمایندگی از کنگره ماموریت می‌دهد که در پایان کنگره با

حاضر شدن در محل یادبود این قربانیان هولوکاست در برلین و اهدای گل نشان‌گر این احترام شرکت‌کنندگان باشد. کنگره دهم سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت)

قرارها

علاوه بر مواردی که در مورد آنها تصمیم‌گیری شد، دو قرار دیگر به کنگره ارائه شده بود که بدلیل عدم وجود فرصت برای تصمیم‌گیری در مورد آنها به شورای مرکزی واگذار شدند.

انتخاب ارگان‌های مرکزی:

انتخاب سه ارگان "شورای مرکزی"، "هیئت رسیدگی به شکایات و داور" و "کمیسیون اسناد پایه‌ای" آخرین موضوع دستورکنگره بود. در مورد هر سه ارگان شیوه‌ی انتخاب روشن بود و برای نخستین بار در کنگره‌های سازمان رای‌گیری بصورت رایانه‌ای برگزار می‌شد. از بین کاندیداهای ثبت نام کرده، ۱۹ رفیق عضو شورای مرکزی، ۳ رفیق عضو هیئت رسیدگی به شکایات و داور و ۷ رفیق عضو کمیسیون اسناد پایه‌ای انتخاب شدند. قابل توجه است که ۵ تن از ۱۹ رفیق عضو شورای مرکزی، برای نخستین بار به عضویت این ارگان انتخاب شده‌اند.

به این ترتیب دهمین کنگره سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت) به تمام موضوعات در دستور خود رسیدگی و تصمیم‌گیری کرد و خطوط اصلی کار دو سال آتی سازمان را روشن نمود. بویژه رای ۸۸ درصدی به فرمول حاوی هدف راهبردی مرحله‌ای و خطوط راهنمای سیاست ما در مورد اتحادها، نشانه تاکید کنگره بر کار متحد سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت) در راه بهروزی مردم ایران، در راه صلح، آزادی، دموکراسی، عدالت اجتماعی و سوسیالیسم است. کنگره بهمن در آخرین ساعات یکشنبه ۲۲ بهمن ۱۳۸۵ به کار خود خاتمه داد و اعضا و مهمانان آن، نگران از

تحریم و جنگی که کشورمان را تهدید می‌کند و امیدوار به این که
پیش‌گیری از چنین فاجعه‌ای هنوز میسر است و همکاری در این
طریق از هر باره ضرور، با یکدیگر وداع کردند.

شورای مرکزی سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت)

۱۲ اسفندماه ۱۳۸۵

برابر با

۳ مارس ۲۰۰۷

www.iran-archive.com

پیام کنگره دهم سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت) – کنگره بهمن به زنان کشورمان – نشریه کار

کپی/پیام-کنگره-دهم-سازمان-فدائیان-خلق-ایران-2/kar-online.com

نویسنده سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت)

نمی‌ایستند و تماشاگر نیستند، تبعیض را به چالش می‌کشند

برای آنکه از قوانین نابرابری که در مقابل اراده آنان قد کشیده است، عبور کنند، همه جا حضور دارند. از این خانه به خانه، از این کوی به آن محله. آزادی را ندا می‌دهند؛ زنان آزاده کشورمان!

سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت) همواره متحد، پشتیبان و همراه مبارزات آگاهانه و رو به رشد زنان آزاده میهن‌مان بوده است.

ما معتقدیم مبارزه زنان از موفق‌ترین مبارزات جاری در میهن‌مان است که می‌تواند و شایسته است نمونه و سرمشق مبارزات سایر جنبش‌های مدنی موجود در کشور ما باشد و کمپین یک میلیون امضاء یکی از زیباترین و موثرترین تلاش‌های جنبش زنان است

کنگره دهم سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت) ضمن ابراز حمایت از اشکال گوناگون مبارزات زنان در کشورمان، پشتیبانی کامل خود را از پروژه هوشمندانه کمپین یک میلیون امضاء اعلام کرده، خواهان توجه و حمایت جامعه مدنی ایران و جامعه روشنفکران ایرانی خارج از کشور از این حرکت شجاعانه زنان میهن‌مان می‌باشد.

کنگره دهم سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت)

۲۲ بهمن ۱۳۸۵

www.iran-archive.com

پیام کنگره دهم سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت) به مناسبت ۱۹ بهمن، سالروز زایش جنبش فداییان خلق ایران – نشریه کار

پیام-کنگره-دهم-سازمان-فداییان-خلق-ایران/ kar-online.com

نویسنده سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)

مبارزه‌ای پیگیر و بی‌گسست
برای دموکراسی، برای عدالت اجتماعی

فداییان خلق! مبارزان دموکرات و عدالت‌خواه!

کنگره دهم سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت) با اعلام این افتخار که کار خود را در سی و ششمین سالروز ۱۹ بهمن – روز اعلام موجودیت جنبش فداییان خلق ایران – آغاز می‌کند، این روز تاریخی و گرامی را به همه فداییان خلق و همه مبارزان دموکرات و عدالت‌خواه کشورمان شادباش می‌گوید و برای رهروان این راه، مبارزه‌ای پیگیر بخاطر دموکراسی و عدالت اجتماعی را آرزو می‌کند. این نخستین بار است که پیام هر ساله ما به مناسبت

سالگرد ۱۹ بهمن، به امضای بالاترین ارگان سازمانی ما یعنی کنگره انتشار می‌یابد و آنهم در ساعاتی که، کنگره همچنان دایر است و ما گردآمدگان در آن می‌کوشیم با بهره‌گیری از خرد جمعی در این کنگره، گام دیگری در تداوم راه طولانی برای دموکراسی و عدالت اجتماعی به پیش برداریم. هم از اینروست که این پیام، سخن ۱۹ بهمنی همایش بخشی از فداییان خلق متشکل به همه فداییان خلق و به ویژه آنانی است که در درون مرز کشور، وفادار امر تحقق آرمان‌های دموکراسی و عدالت اجتماعی هستند.

یاران ما!

بدون گرامی‌داشت ارزش‌ها و اصالت‌های پایدار یک راه طی شده و توأمان نقد خردورزانه آن، هیچگاه نمی‌توان رهرو قابل اعتماد و اتکایی برای آینده بود. و این برای ما میسر نخواهد بود، هرگاه که پیش از همه نکوشیم تا تلاش و پیکار آغازگران و ادامه‌دهندگان را ارج بگذاریم که هرچه از اندیشه و جان و جوانی داشتند بی‌هیچ دریغی فدا کردند تا که آتش روشن شود و تا که آتش همچنان فروزان بماند. پرچم برافراشته در جنگل‌های سیاهکل، قبل از همه پرچم مبارزه و پایداری در مبارزه است. بر این پرچم، نام چند هزار فدایی خلق نقش بسته است که هر یک از آنان نشانه‌ای از محک‌زنی بازیافته‌های فکری فداییان خلق برای گشوده‌شدن راه خوشبختی مردم هستند. پس سخن را اکنون نیز با یاد همه فداییان جان‌باخته آغاز باید کرد. با نام جان‌باختگان: صفایی فراهانی و حسن‌پور و سیزده یار دلیر آنان در سال ۱۳۴۹؛ با نام ده‌ها فدایی از دست‌رفته: همچون امیر پرویز پویان و بهروز دهقانی در آغاز سال ۱۳۵۰ و ده‌های دیگر چونان احمدزاده و مفتاحی در پایان همان سال؛ با نام فف‌نوس‌های پرآوازه: صفاری آشتیانی‌ها و زیبرم‌ها در سال ۱۳۵۱؛ با نام حماسه‌آفرینان شکنجه‌گاه‌های ساواک: جمشیدی رودباری و ابراهیم خلیق‌ها در سال ۱۳۵۲؛ با نام شیرزنان فدایی: مرضیه احمدی اسکویی و شیرین فضیلت‌کلام‌ها در سال ۱۳۵۳؛ با نام اندیشمندان جان‌باخته بیژن

جزنی و ضیاء‌ظریفی‌ها در سال ۱۳۵۴؛ با نام سمبل فدایی خلق – حمید اشرف – و بهروز ارمغانی‌ها در سال ۱۳۵۵؛ با نام فداییان سخت‌ترین دوره حیاتمان: حسن فرجودی و اعظم معماران‌ها در سال ۱۳۵۶؛ با نام پیشاهنگان قیام بهمن ماه: قاسم سیادتی و ملکوتیان‌ها در سال انقلاب ۱۳۵۷؛ با نام گرجی بیانی و توماج‌ها و دیگر قربانیان سال ۱۳۵۸ – نخستین سال حاکمیت فقیه و فقها؛ با نام ده‌ها فدایی خلق که در برابر یورش سال ۱۳۵۹ رژیم صدام به کشور سینه سپر کردند و جان باختند؛ با نام جان‌باختگان سال خون و جنایت ۱۳۶۰ که در آن جلادان، شاعر فدایی سعید سلطان‌پور و فرزین شریفی‌ها را بس ناجوانمردانه کشتند؛ و سال‌های بعد و بعد که یادآور نام‌های جان‌باختگان سرفراز بهروز سلیمانی، رضی تابان، رضا غبرایی، علیرضا اکبری شاندیز، محمدمین شیرخانی، شیدا بهزادی تهرانی، انوشیروان لطفی، و ده‌ها افراشته سر دیگر، تا که سال قتل‌عام ۱۳۶۷ فرا رسد و لیست چند هزار نفری قربانیان به دست جلادان نوشته شود. لیستی که در آن، تعلق جنبشی صدها نفر از جان‌باختگان فدایی خلق بود؛ فداییانی چون هیبت‌اله معینی‌ها و رحیم اسدالهی‌ها و ..

آری! این راه طولانی که با پایمردی و پایداری اینهمه جان شیفته طی شده است، ما را فرا می‌خواند تا یاد بداریم یاد این یاران از دست‌رفته را و در سی و ششمین سالگرد این راه، بار دیگر به احترام جان‌باخته‌هایمان، همه گشایندگان و هموارکنندگان راه سی و شش ساله، سر به تعظیم فرود آریم.

یاران!

امروز در پی سی و ششمین سال تلاش و پیکار، آرمان‌های ما در جوهر خود همان‌ها هستند که در آغاز راه اعلام داشتیم: رهایی انسان و از جمله انسان ایرانی از هر نوع ستم؛ و برپایی آنچه‌آنچنان نظم اجتماعی که در آن، آزادی، کرامت و خلاقیت انسان در مرکز قرار گیرد. ما، هم‌امروز نیز در پی فراز و فرودهای بسیار، در

پس ناکامی‌های نه چندان اندک و کامیابی‌های بیشتر ناظر بر تحول و پیشرفت‌مان، همچنان پرچم دموکراسی و عدالت اجتماعی را در دستان خود داریم و با آن به پیش می‌رویم.

ما را از نقد راه طی‌شده گریزی نیست، چرا که عزم پیش‌روی را داریم. ما را قصد هیچ‌گونه درج‌ازدن در این یا آن راهکار و در این یا آن روش کار نیست. ثبات در آرمان‌ها و اهداف انسانی و در همان‌حال، تلاش بی‌وقفه و خلاقانه برای یافتن راه‌های رسیدن به آنها، گزینه دیرینه ما است.

یاران!

فداییان خلق، بخشی از تاریخ سراسر رنج و تلاش کشورمان هستند و می‌خواهند که میراث‌گذار شایسته گذشته برای نسل‌های امروز و فردا باشند. ما فداییان خلق، نه خود را تنها منادیان دموکراسی و عدالت اجتماعی در کشورمان می‌دانیم و نه خویش را تنها و بی‌یاور احساس می‌کنیم. ما خود را همراهان همه مدافعان آزادی، دموکراسی، ترقی، توسعه، صلح، حفاظت از محیط زیست، حقوق زنان، حقوق ستمدیدگان ملی و مذهبی، و برقراری عدالت اجتماعی، پایان دادن به استثمار و رسیدن به انچنان نظام اجتماعی می‌دانیم که در آن، انسان‌ها آزاد، بالنده و شکوفا هستند. ما همه نیروی خود را وقف امر اتحاد کوشندگان این اهداف انسانی می‌کنیم. ما می‌دانیم که در مبارزه علیه استبداد و ستمگری، مرکزی‌ترین موضوع همانا گرد آمدن همه قوا است و این، تمرکز همه نیرو و خلاقیت را حول امر وحدت باورمندان به سوسیالیسم، اتحاد پایدار و گسترده بین جمهوریخواهان دموکرات و سکولار، همکاری‌ها و همراهی‌های همه مدافعان دموکراسی با یکدیگر و وسیع‌ترین گفتگو‌ها و تامین فضای تفاهم بین نیروهای سیاسی کشور را نیاز دارد. کنگره دهم سازمان فداییان خلق ایران نیز

می‌خواهد خود را با برداشتن گام در همین مسیر تعریف کند و ما را با این دستاورد، راهی سی و هفتمین سال حیات فکری و سیاسی‌مان کند.

ایران!

ما آبدیدگان میدان‌های نبرد بسیاری هستیم. ما را بارها زمین زده‌اند و ما هر بار بپاخاسته‌ایم. اگر با سرکشیدن جام شوکران آغاز کرده‌ایم، اما با بالابردن جام پیروزی، آنرا به پایان خواهیم رساند. با چنین باوری است که پویا مانده‌ایم و همچنان هم پویا می‌مانیم.

**یادبادا یاد همه جان‌باختگان فدایی خلق!
برافراشته باد پرچم دیرینه‌سال ۱۹ بهمن!**

کنگره دهم سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)

نوزده بهمن ماه سال یکهزار و سیصد و هشتاد و پنج شمسی

پیام ها به کنگره دهم "کنگره بهمن" سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت) – نشریه کار

پیام-ها-به-کنگره-دهم-کنگره-بهمن-سازمان/kar-online.com

نویسنده سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت)

پیام اتحاد جمهوریخواهان ایران

دوستان عزیز!

شورای هماهنگی اتحاد جمهوریخواهان ایران برگزاری دهمین کنگره سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت) را بشما شرکت کنندگان در کنگره تبریک میگوید و موفقیت شما را در پیشبرد برنامه هایتان آرزومند است.

دوستان گرامی!

کنگره شما در برهه ای فوق العاده حساس در حیات کشور ما برگزار میشود. کشور ما بر اثر سیاستهای جمهوری اسلامی در سطح جهان منزوی شده و اجماع جهانی علیه ایران شکل گرفته است. اصرار سران جمهوری اسلامی بر تداوم غنی سازی

اورانیوم، موجب گشته است که پرونده هسته ای ایران به شورای امنیت احاله گردد. شورای امنیت چند ماه پیش در اجلاس خود قطعنامه الزام آور ۱۷۳۷ را تصویب کرد و به تحریم کشور ما در عرصه های معینی دست یازید. در این قطعنامه شورای امنیت به جمهوری اسلامی دو ماه فرصت داد که به درخواست جامعه جهانی پاسخ مثبت دهد و غنی سازی را متوقف سازد. اما گردانندگان رژیم همچنان در این مدت به سیاستهای ماجراجویانه خود ادامه دادند. زمان اندکی به پایان مهلت دو ماهه شورای امنیت باقی مانده است. با این وجود علائمی برای پذیرش قطعنامه شورای امنیت از جانب جمهوری اسلامی مشاهده نمیشود.

سران جمهوری اسلامی تمامی تلاشهای دیپلماتیک برای حل بحران هسته ای را به بن بست کشانده اند. آنها بسته پیشنهادی کشورهای غربی (۱+۵) که بدرجاتی منافع ملی کشور ما را تامین میکرد و میتوانست نقطه آغازی برای مذاکرات دیپلماتیک باشد، رد کرده و با سماجت برنامه های خودشان را پیش می برند.

این امر زمینه را برای تهدیدات نظامی از سوی جناح های جنگ طلب در دولت ایالات متحده آمریکا فراهم نموده است. رهبری جمهوری اسلامی به عواقب درگیری نظامی برای کشور و منطقه بی اعتناست. نتایج فاجعه بار حمله نظامی آمریکا به عراق، رهبران حکومت اسلامی را دچار این توهم کرده است که دولت بوش قادر به حمله نظامی به ایران نیست.

دوستان عزیز!

امروز عاجل ترین وظیفه ای که در مقابل نیروهای اپوزیسیون قرار دارد، اعمال فشار به جمهوری اسلامی برای پذیرش قطعنامه ۱۷۳۷ است. باید از تبلیغات کاذب جمهوری اسلامی، که مسئله غنی سازی را به مسئله ملی بدل کرده است، فاصله گرفت و خطرات ناشی از سیاستهای ماجراجویانه جمهوری اسلامی را برای مردم توضیح داد. در عین حال باید مقابل گرایش جنگ طلب

موجود در دولت کنونی ایالات متحده آمریکا در رابطه با ایران ایستادگی کرد.

ما بعنوان بخشی از نیروهای اپوزیسیون نگران تحریم اقتصادی کشور و عواقب این تحریم ها در زندگی و گذران مردم، مخالف تهدید به جنگ در منطقه و حمله نظامی به ایران هستیم. بنظر ما تمامی مسئولیت عواقب عدم اجرای مفاد قطعنامه ۱۷۳۷ شورای امنیت بر عهده رهبران جمهوری اسلامی است. آن ها به هیچ وجه مجاز نیستند امنیت و معیشت مردم را بازیچه اهداف سیاسی خود سازند.

ما همانند سازمان شما خواستار پذیرش قطعنامه ۱۷۳۷ توسط جمهوری اسلامی، تعلیق غنی سازی اورانیوم، آغاز مذاکرات با اتحادیه اروپا بر مبنای بسته پیشنهادی ۱+۵ و همکاری بی قید و شرط با آژانس بین المللی انرژی اتمی برای شفافیت بخشیدن بر پروژه هسته ای کشور هستیم.

دوستان گرامی!

بار دیگر موفقیت کنگره شما را آرزومندیم و امیدواریم سازمان شما همراه با سایر نیروهای جمهوریخواه بتواند در اعمال فشار به جمهوری اسلامی برای متوقف کردن غنی سازی اورانیوم و پذیرش قطعنامه شورای امنیت نقش بازی کند.

هیات سیاسی - اجرائی اتحاد جمهوریخواهان ایران

۸ فوریه ۲۰۰۷

* * *

پیام جمهوریخواهان ملی ایران

دوستان گرامی، اعضا و رهبری سازمان فدائیان خلق ایران،

کشور و ملت ما باری دیگر دوران پر مخاطره ای را پیش رو دارد، دورانی که می تواند هم منافع ملی و زندگی اجتماعی، اقتصادی ایرانیان را با چالش های پر مخاطره رو برو کند و هم امنیت ملی و وحدت سرزمینی ما را به نابودی بکشاند.

اینکه ماجراجویی ها و رودررویی بی دلیل مسئولین حکومت در جمهوری اسلامی با جامعه جهانی کشور ما به کدام پرتگاه خواهند کشاند به یقین قابل پیش بینی نیست، ولی به تجربه می توان گفت که بحران های عمیق سیاسی بین المللی همه جا لحظه حضور و مشروعیت یابی مخالفین حکومت در سطوح گسترده ملی هم بوده و هست.

در این چنین شرایطی متاسفانه بخش بزرگی از اپوزیسیون مدرن و سکولار بیرون از مرزهای کشور حضور دارد و بودن سیاسی اش هم کم و بیش به مبارزات حقوق بشری و عکس العمل های گفتاری در مقابل عملکرد جمهوری اسلامی خلاصه شده و از پیوند لازم با لایه های اجتماعی و شرکت در مبارزات روزمره اجتماعی و سیاسی بر خوردار نیست. در عین حال باید گفت که در هیچ کجای دنیا اپوزیسیونی که راه مبارزه سیاسی و اجتماعی، و نه مسلحانه و خشونت آمیز، را برای نیل به آزادی و دموکراسی برگزیده، زندگی سیاسی خارج از کشور را سرنوشته نمی داند و از حقوق طبیعی سیاسی و اجتماعی خود نمی گذرد. اینکه نظام حاکم در ایران حضور ما را نمی پذیرد منطقی است، ولی اینکه ما مبارزه برای حضور بلاواسطه در میهن را در صدر مبارزات سیاسی ملی و بین المللی خود قرار نمی دهیم قابل فهم نیست.

تاریخ همیشه تاریخ لحظه ها هم هست. اگر ما در شرایط اوج گیری بحران های ملی و بین المللی برای احقاق حقوق خود مبارزه نکنیم، معلوم نیست که اصلا فرصت دیگری پیش آید. پیشنهاد ما به شما این است که به همراه دیگر نیروها و احزاب آزادیخواه در

داخل و خارج از کشور استراتژی مبارزه برای بازگشت به صحنه اصلی مبارزه در ایران را در دستور کار قرار دهیم و راهیابی برای موفقیت این مبارزه را نه به عنوان یارگیری های تاکتیکی، که در استراتژی مشترک تمامی نیروهای مسالمت جو، که داوطلب مبارزه سیاسی و اجتماعی برای گذار به نظامی دموکراتیک، کثرت گرا، انتخابی و پارلمانی هستند به پیش بریم.

طبیعی است که هر بخش از اپوزیسیون تکیه به پایگاه اجتماعی ویژه خود داشته باشد و فرهنگ و ارزشهای این پایگاه را نمایندگی کند. و این خود در اساس مستلزم داشتن فلسفه سیاسی و اجتماعی نشانگری است، که در تمایز یابی ره به همسویی با دگراندیش برای استقرار دموکراسی می یابد. اندیشه در دستور بودن بازگشت به صحنه مبارزه درون کشور در ابتدا بر خواست دستیابی به حقوق اولیه سیاسی و مدنی برای همه مخالفین آزادیخواه بنیان دارد و این خواست همانگونه که مبارزات آزادیخواهان شیلی در مقابل حکومت دیکتاتوری پینوشه نشان داد از بیشترین حمایت ملی و بین المللی برخوردار خواهد شد.

برای کنگره دهم شما آرزوی موفقیت داریم و امیدمندیم که پیشنهاد ما را جدی تلقی نموده و گفتگو در این سورا با ما و دیگر نیروهای آزادیخواه به پیش برید.

از طرف شورای مرکزی جمهوری خواهان ملی ایران

مهران براتی

هشتم فوریه ۲۰۰۷

* * *

پیام شورای هماهنگی جنبش جمهوریخواهان دمکرات و لائیک

دوستان گرامی!

درودهای صمیمانه ما را به مناسبت برگزاری دهمین کنگره سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت) بپذیرید. ضمن سپاس از دعوتتان، با این امید به اتخاذ سیاست‌های سازنده‌ای که هم نیروی مبارزه برای آزادی و عدالت را در صفوفتان توانمندتر و هم راه نزدیکی، همکاری و ائتلاف با دیگر مبارزان راه آزادی و عدالت را هموارتر نماید، برگزاری این کنگره را به شما و همه اعضا و دوستان تباران تبریک می‌گوئیم.

تاریخچه چند دهه این سازمان با فراز و نشیب‌های گوناگونی همراه بوده است. قربانیان بسیار فدائیان چه در مبارزه علیه سلطنت پهلوی و چه در دوران جمهوری اسلامی خود نشانگر بهایی است که از جمله این سازمان در طول حیات خود در پیکار علیه استبداد حاکم بر میهنمان پرداخته است. اما اتخاذ برخی سیاست‌ها توسط سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت) در نزدیکی به این و یا آن جناح جمهوری اسلامی ایران در برخی از مقاطع به گونه‌ای بوده است که نه تنها از منظر بسیاری از دیگر نیروهای اپوزیسیون مستقل، تحول خواه و دمکراتیک مورد نقد جدی قرار گرفته است، بلکه در درون خود سازمان نیز هرچه بیشتر به زیر پرسش کشیده شده است. امری که به نوبه خود زمینه همکاری هرچه بیشتر این سازمان را با دیگر نیروهای دمکراتیک، سکولار و جمهوری خواه هموارتر ساخته است. به باور ما هر گامی که این سازمان در به چالش کشاندن نظام‌های دینی، موروثی و مسلکی و ادای سهم در پیشرفت پروژه‌های صلح، دمکراسی و عدالت اجتماعی در ایران بردارد، می‌بایست بدور از هر گونه تنگ‌نظری و تعصبی توسط دیگر نیروهای دمکرات و به ویژه نیروهای جمهوری خواه و لائیک ایران با استقبال روبرو گردد.

این واقعیتی است که همزیستی گرایش‌های متضاد در فدائیان خلق ایران (اکثریت) از زاویه احترام به فرهنگ چندصدایی، تنوع آرا و پلورالیسم دمکراتیک، آن هم در جامعه‌ای که در آن حذف دیگری و انشعاب‌طلبی بخشی از فرهنگ سیاسی حاکم بر ماست، در خور توجه است. اما این نگرانی نیز وجود دارد که همین امر سازمان فدائیان ایران (اکثریت) را به‌ویژه در شرایط حساس کنونی با دشواری‌های جدی و جایگاه آن را در سطح جامعه با ابهام روبرو سازد.

دوستان عزیز!

این کنگره در شرایط سیاسی بسیار حساسی برگزار می‌گردد. در دو سوی مرزهای ایران جنگی خانمان‌سوز در جریان است که با کوچک‌ترین بهانه می‌تواند به ایران کشیده شود. خلیج فارس جولانگاه ناوهای هواپیمابر ایالات متحده آمریکا شده است که هرگز گزینه دخالت نظامی در ایران را رد نکرده است. اولین قطعنامه تحریم علیه ایران در شورای امنیت زمینه تحریم‌های گسترده‌تر را آماده و فشار جهانی به ایران افزایش داده است. سیاست ماجراجویانه جمهوری اسلامی در تداوم برنامه‌های جاه‌طلبانه هسته‌ای خود و تحریکات آن در منطقه و تهدیدهای تروریستی آن که زمینه‌ساز اصلی این بحران فزاینده است، هیچ چشم‌انداز روشنی را پیش روی قرار نمی‌دهد. ابعاد بحران اما زمانی به‌درستی درک خواهد شد که ضعف و پراکندگی جنبش‌های اجتماعی گوناگون و فقدان یک آلترناتیو نیرومند دمکراتیک که قادر به اثرگذاری بر سیر حوادث و تغییر اوضاع باشد را نیز در نظر آوریم.

روشن است که در برابر این بحران و پیچیدگی‌های آن، گرایش‌های گوناگونی بر پایه پاسخ‌های متفاوت حتی در درون یک حزب و سازمان سیاسی پدید آید. مباحثات و پراتیک نیروهای گرد آمده در صفوف فدائیان خلق ایران اکثریت نیز چنین تنوع و حتی تنافری

را بازتاب می‌دهد که گرچه به خودی خود ممکن است امری مثبت تلقی گردد اما نتایج آن برای ما به هیچ وجه نمی‌تواند یکسان باشد. روشن است که در فقدان آترناتیو دمکراتیک، وسوسه‌ی پناهجویی در سایه اصلاح‌طلبان حکومتی و یا همگامی و همکاری با سلطنت‌طلبان نیرو می‌گیرد. اما این نیز روشن است که آترناتیو دمکراتیک تنها حاصل عمل دمکرات‌های راستینی خواهد بود که قبل از همه به توان جنبش مستقل مردم ایران تکیه می‌زنند.

همان‌طور که می‌دانید شورای هماهنگی جنبش جمهوری‌خواهان دموکرات و لائیک ایران موظف است بر پایه قرار تک‌ماده‌ای نخستین گردهمایی سراسری در سپتامبر ۲۰۰۴ “در راستای شکل‌دهی اتحاد گسترده‌ی همه‌ی نیروهایی که استقرار یک نظام مبتنی بر دموکراسی، جمهوریت و لائیسیت به جای جمهوری اسلامی را می‌پذیرند، در هماهنگی با دیگر مولفه‌ها و تشکل‌های این مجموعه، کلیه‌ی تلاش‌ها و اقدامات ضرور را سازمان دهد.” از این رو هر سیاست مثبتی که کنگره شما در راه تقویت اهداف فوق اتخاذ کند بی‌شک با استقبال ما روبرو خواهد شد.

ضرورت این گونه همکاری‌ها در میان اپوزیسیون ایران برای به عقب راندن جمهوری اسلامی و جلوگیری از خطر حمله نظامی به‌ویژه در شرایط حساس کنونی، که بحران هسته‌ای و سیاست‌های ماجراجویانه جمهوری اسلامی کشور ما را در آستانه فاجعه قرار داده است، بیش از پیش برجسته شده است. همان‌طور که پیشتر نیز گفته‌ایم تغییر چشم‌انداز تیره در داخل کشور و در صحنه بین‌المللی قبل از هرچیز مستلزم شکل دادن بلوک نیرومند جمهوری‌خواهان سکولار، لائیک و دمکراتیک مستقلی است که بتواند صدای سومی را در تمایز از میلیتاریسم و بنیادگرایی به‌گوش مردم ایران و جهانیان برساند.

آرزومندیم کنگره شما با تاکید هر چه بیشتر بر ضرورت فرارفتن از نظام جمهوری اسلامی به جای همزیستی با آن و تاکید بر صلح، عدالت، دموکراسی، جمهوری و لائیسیته، به تقویت این صدا یاری رساند.

با سلام های دوستانه

شورای هماهنگی

جنبش جمهوریخواهان دمکرات و لائیک ایران

پنج شنبه ۸ فوریه ۲۰۰۶

* * *

پیام کمیته مرکزی حزب توده ایران

رفقای گرامی

کمیته مرکزی حزب توده ایران، برگزاری دهمین کنگره سازمان فدائیان خلق ایران اکثریت را به شما تبریک می گوید و موفقیت شما را در برگزاری کنگره تان آرزومند است.

رفقای عزیز

تاریخ مبارزات دهه های اخیر حزب ما و سازمان شما در راه استقلال، آزادی، عدالت اجتماعی و سوسیالیسم در میهن مان با هم پیوند نزدیکی دارد. آماج های مرحله ای ما و شما در مبارزه برحق، بغرنج و پیچیده برای رهایی زحمتکشان کشور از حکومت استبدادی رژیم ولایت فقیه و برای آینده ای دموکراتیک و آزاد فصل مشترک های پررنگ و غیرقابل انکاری داشته و خواهد داشت. این امر محصول این حقیقت است که بنیان های تاریخی سیاست های حزب ما و سازمان شما بر بستر مبارزه برحق زحمتکشان برای صلح، پیشرفت و عدالت اجتماعی قرار داشته

است. ما همچون شما معتقد بوده ایم و تاکید داریم که اتحاد عمل نیروهای مترقی، ملی و آزادی خواه میهن ما، به ویژه اتحاد عمل میان نیروهای مدافع حقوق کارگران و زحمتکشان، عامل اساسی و انکار ناپذیر در راستای ایجاد یک جایگزین مردمی و دموکراتیک در مقابل رژیم ضد مردمی "ولایت فقیه" است.

رفقای عزیز!

اجلاس دهمین کنگره شما در شرایط بسیار بغرنج و حساسی از حیات میهن مان برگزار می شود. شما در شرایطی به تدوین تاکتیک ها و استراتژی مبارزات خود کمر بسته اید که استبداد گران رژیم ولایت فقیه از یکسو و پرچمداران گسترش «نظم نوین جهانی» سرمایه داری از سوئی دیگر استقلال کشور و امکان تحولات صلح آمیز در میهن مان را به مخاطره انداخته اند. نیروهای ارتجاعی حاکم بر کشور که سال گذشته توانستند بر پایه تقلب های وسیع و دستکاری در نتایج انتخابات ریاست جمهوری و بهره گیری از تفرقه و تشتت نیروهای ملی و دموکراتیک، حاکمیت کامل خود را بر اهرم های قدرت اجرائی مستقر کنند، کشور را بر لبه بحرانی عمیق و خطرناک قرار داده اند. از سوی دیگر ایالات متحده آمریکا و متحدان آن در پی بسط و تحکیم تسلط خود بر منطقه و منابع انرژی و انسانی آن، با بهره جویی از سیاست های نمایشی و تحریک آمیز سران رژیم، طرح های مخاطره انگیزی برای استقلال و تمامیت ارضی کشور را به جریان انداخته اند.

رفقا

این حقیقتی است که به دلیل سیاست های رژیم و نقش بی کفایت و ماجراجویانه دولت احمدی نژاد نه تنها حق طبیعی کشورمان دستیابی به فن آوری هسته ای زیر علامت سؤال قرار گرفته است، بلکه اجماع بین المللی بی سابقه ای نیز بر ضد آن شکل گرفته است. شورای امنیت سازمان ملل رای به تحریم ایران داده است و این نگرانی جدی وجود دارد که ایالات متحده با تدارک

اقدامات تحریک آمیز، شرایط عکس‌العملی مخاطره انگیز از سوی رژیم را به وجود آورد، که امنیت و تمامیت کشور را مورد تهدید جدی قرار دهد. در این شرایط وظایف دشواری پیش روی همه نیروهای مترقی و آزادی خواه و جنبش مردمی میهن ما قرار دارد.

نیروهای سیاسی کشور نمی‌توانند تاثیر تحولات پرمخزنه و مهم جهانی در سال‌های اخیر را بر شرایط مبارزه و سیاست‌گذاری مبارزاتی خود نادیده بگیرند. از ابتدای هزاره جدید و متعاقب حمله تروریستی به ساختمان مرکز تجارت جهانی در نیویورک ایالات متحده و متحدان آن زیر پوشش «مبارزه بر ضد ترور» تلاش همه جانبه ای را برای تامین هژمونی خود بکار گرفته‌اند. مردم و زحمتکشان عراق و افغانستان با پرداخت بهای عظیمی برای سیاست‌های جنایتکارانه رژیم‌های حاکم پیشینشان در اشغال نیروهای نظامی آمریکا قرار دارند. پایگاه‌های نظامی ایالات متحده در مرزهای هر چهارسوی خاک میهن مستقر شده است. تدوین و اتخاذ برنامه «خاورمیانه بزرگ» را باید متوجه ایجاد یک جغرافیای سیاسی نوین در خاورمیانه و خلیج فارس دید که تضمین‌کننده منافع استراتژیک انحصارهای بین‌المللی است. ما بر این باوریم که آماج طرح «خاورمیانه بزرگ» اساساً بر اهداف امپریالیسم در گسترش «نظم نوین جهانی» و «جهانی‌شدن» سرمایه داری منطبق است.

رفقا

در سال‌های اخیر دامنه بحث در رابطه با «جهانی‌شدن» و ابعاد و مشخصه‌های آن در محافل سیاسی کشور همه‌گیر شده است. اندیشمندان کشور از نظرگاه‌های سیاسی متفاوت سعی در تعریف و اتخاذ موضع در رابطه با این مقوله داشته‌اند. به نظر ما وجوه سیاسی و اقتصادی «جهانی‌شدن» را می‌بایست در پیوند ارگانیک با یکدیگر مورد توجه و بررسی قرار داد. تعریف «جهانی‌شدن» و

یا "جهانی سازی" فقط و یا عمدتاً در رابطه با گردش آزاد سرمایه، کالا و مردم (یا کار)، شرکت های "آزاد" (به عبارت دیگر: مالکیت خصوصی ابزار تولید، توزیع و مبادله) و بازار "آزاد" (به عبارت دیگر: آزادی انحصارها برای تسلط بر بازار، اقتصاد و کل جامعه) در اساس ماهیت اصلی این مرحله در رشد و تحول امپریالیسم در انتهای قرن بیستم و ابتدای قرن اخیر را می پوشاند.

ادامه کنترل تجارت و مهاجرت به هر نحو ممکن از طرف کشورهای عمده سرمایه داری خود نشان می دهد که مساله مورد طرح چقدر از واقعیت فاصله دارد و اینکه هدف "جهانی شدن" عمدتاً بازگشائی اقتصاد کشورهای جهان سوم و کشورهای سوسیالیستی سابق بر روی سرمایه انحصاری غرب است.

نتیجه مشخص "جهانی شدن" قطبی شدن بیشتر فقر و ثروت در جهان و در سطح کشورهای سرمایه داری است.

رفقای گرامی

در سال های اخیر عمده توان نیرو های سیاسی، دموکراتیک و مردمی کشور متوجه پیدا کردن راهی برای غلبه بر بحران همه جانبه ای است که میهن مان را دربر گرفته است. سیاست های رژیم حاکم در همه عرصه های اقتصادی، اجتماعی، سیاسی و فرهنگی جامعه منافع اکثریت مردم کشور را مورد تهدید قرار داده است. در حالی که خصوصی سازی و تاراج سرمایه های کشور فقر و بیکاری را به واقعیتی برای بخش های عمده ای از زحمتکشان ایران تبدیل کرده، تهاجم به آزادی های سیاسی، محدودیت های فرهنگی و اجتماعی، تعطیل مطبوعات مستقل و بازداشت و زندانی کردن روزنامه نگاران و اندیشمندان جامعه عملاً ایران را به زندان اندیشه و بیان تبدیل کرده است. ما بر این باوریم که گردان های مختلف جنبش اجتماعی که در سالیان اخیر هم از نظر سازماندهی و هم به لحاظ ذهنی رشد قابل ملاحظه ای

داشته اند، همچون همه لحظات ۲۸ سال گذشته در مقابل این هجوم ارتجاع مقاومت خواهند کرد. ادامه مبارزات گسترده کارگران و زحمتکشان، پیکار دلیرانه و راه جویانه جوانان و دانشجویان، حضور فعال روشنفکران، هنرمندان و نویسندگان مردمی و ترقی خواه و مقاومت ستایش برانگیز زنان بر ضد رژیم زمینه قدرتمند سیاست گذاری دقیق نیروهای سیاسی کشور را فراهم ساخته است.

رفقای فدائی

حزب توده ایران معتقد است که در شرایط کنونی کشور و منطقه نیروهای مترقی کشورمان وظیفه ای مهم تر از دفاع از صلح و تشنج زدائی ندارند. مبارزه ما در دفاع از دموکراسی، حقوق بشر و عدالت اجتماعی نه تنها مابینتی با مبارزه برای صلح و حمایت از راه حل های صلح آمیز و مبتنی بر گفتگو ندارد، بلکه بطور تنگاتنگی به آن وابسته است. اگر "جهانی دیگر ممکن است"، ما مبارزه برای آن را از مسیر تحولات صلح آمیز، همبستگی بین المللی با دیگر خلق ها و مبارزه بر حق آن ها در دفاع از استقلال، دموکراسی و عدالت اجتماعی میسر و ممکن می دانیم.

رفقای گرامی!

حزب توده ایران از دیر باز دعوت کننده ایجاد وسیع ترین جبهه متحد نیروهای ترقی خواه و دموکراتیک میهن برای سازمان دهی مبارزه ای موثر و هدفمند برای حصول دموکراسی و عدالت خواهی در کشورمان بوده است. دیدگاه ما، بر پایه تجربیات تاریخی و نمونه های موفق و کارآمد بین المللی، همواره بر آن بوده است که نیروهای معتقد به سوسیالیسم و رزمنده در راه منافع زحمتکشان و طبقه کارگر سهم ویژه ای در طرح، ایجاد و توفیق چنین جبهه ای داشته و دارند. ما ارتباط ناگستنی و دیالکتیکی بین آماج های دموکراتیک و عدالتخواهانه این جبهه وسیع و اهداف

دموکراتیک و سوسیالیستی نیروهای چپ و مبارز برای سوسیالیسم، که حزب توده ایران خود را بخش جدائی ناپذیر آن می داند، قائلیم.

ما همچنان بر این باوریم که طرد رژیم ولایت فقیه به مثابه سد اساسی راه تحولات میهن ما، در گرو سازماندهی جنبش مردمی و گردان های اصلی آن است. این وظیفه خطیر بدون تلاش و عمل متحد همه نیروهای مدافع حقوق بشر و معتقد به دموکراسی و عدالت اجتماعی در زمینه های گوناگون امکان پذیر نیست.

رفقای گرامی

ما برای دهمین کنگره شما در تدوین برنامه عملی برای مبارزات سیاسی آتی و رویارویی با تحولات پرشتاب، پیچیده و بغرنج کنونی بار دیگر صمیمانه آرزوی موفقیت می کنیم.

با گرم ترین درود های رفیقانه

کمیته مرکزی حزب توده ایران

۱۲ بهمن ماه ۱۳۸۵

* * *

پیام حزب ملت ایران

پاینده ایران

ای آفریدگار پاک

ترا پرستش می کنم و از تو یاری می جویم

دوستان گرامی، هممیهنان

با درود فراوان به روان پاک تمامی جانباختگانی که جان گرانقدر خود را در راه آزادی، عدالت و استقلال ایران عزیز از بابک خرم‌دین تا پروانه و داریوش فروهر از دست داده‌اند.

عزیزان، پیشاپیش سلام‌های صمیمانه حزب ملت ایران را از درون میهن پیشکش‌تان کرده و برای کنگره سالانه‌تان آرزوی پیروزی و برای ملت ایران بهروزی خواستاریم.

دوستان ارجمند، برای انسان امروز که خواستار حقوق است و به‌کارگیرنده عقل، سخن گفتن از حقوق بشر و رفع نابرابری‌های قومی و جنسیتی از واجبات است و مبارزه در راه کسب حقوق انسانی در گام نخست، مبارزه در راه دموکراسی و عدالت است و گر نه انسان در نظام‌های استبدادی همچنان رعیتی بیش نیست.

سروران گرامی، برای نیل به این مهم در گام نخست باید به همبستگی ملی و وحدت ایرانیان از فارس، آذری، کرد، ترکمن، بلوچ و... اندیشید. هشدار می‌دهیم که عملکرد ضدملی و واکنشی‌کاربدستان از یکسوی منجر به تشتت آرای ملی شده و زمزمه‌های شوم استعمارگران و ایادی مزدورشان که دوباره آغازیدن گرفته از دیگرسوی، هستی میهن را با خطرهای سهمگین روبرو کرده است و شعار میان‌تهی جز دشمن‌تراشی، جز مخالفت جهان با ایران دستاوردی نداشته است. در چنین شرایطی نقش نیروهای ملی و آنان که به هستی ملی می‌اندیشند بیش از هر زمان حساس است. باید دست از اختلاف‌های مسلکی، روشی، قومی و جنسیتی برداشت و یگانه شد که ایران‌مان روزگار سختی را می‌گذراند، که در واپسگرایی، خودکامگان دیگری همچون اسکندر، مغول، صدام، هارون‌الرشید و محمدعلیشاه خونریز انتظارمان رامی‌کشند. اگر هشیار نباشیم، آنان زندگی از سر خواهند گرفت.

عزیزان!

هرکه ناموخت از گذشت روزگار

هیچ ناموزد ز هیچ آموزگار

حزب ملت ایران بر این باور است جامعه خشن امروزین ما بدین منوال که اختناق و فرار مغزها را منجر شده نمی‌تواند مدنیت

استواری داشته باشد. لازمه‌ی برپایی جامعه مدنی دعوت به پرهیز از خشونت است و مطمئن باید بود که رمز دموکراسی ملت‌ها در کوله‌بار سربازان بیگانه یافت نمی‌شود مگر اتحاد و یکدلی ملت. دوستان گرامی لازمه‌ی پیشرفت و رهائی، بازسازی وجدان ملی و خوداتکائی است آنهم بدون ایجاد تحول فرهنگی-ساختاری بوجود نمی‌آید.

ما برآنیم، باید در تعاملی مسالمت‌آمیز بدور از خشونت‌های میهن بربادده، بر اجرای حقوق ملت پای فشرده تا بتوان خط پایانی باشد بر برعدالتی‌ها و نابسامانی‌ها.

در پایان برای همه شما عزیزان دور از میهن که در راه یگانگی، عدالت و سربلندی ایران گام برمی‌دارید و برگزاری مراسم‌تان، آرزوی پیروزی داریم.

**پیروزی باد ملت ایران
برقرار باد مردم‌سالاری
زندان سیاسی باید برچیده شود**

دبیرخانه حزب ملت ایران
تهران نوزده بهمن ماه ۱۳۸۵ خورشیدی
* * *

**پیام کمیته مرکزی سازمان اتحاد فدائیان خلق ایران
رفقای عزیز،**

برگزاری دهمین کنگره سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت) را به همه اعضای سازمان تبریک می‌گوییم و موفقیت کنگره در پاسخ به ضرورت‌های گسترش فعالیت شما را از صمیم قلب آرزو می‌کنیم.

رفقا:

کنگره دهم شما در شرایطی برگزار می‌شود که بحران بر سر پروژه هسته‌ای بر زمینه سیاست‌های رهبران جمهوری اسلامی به یک بحران جهانی فراروئیده است. تحریم اقتصادی کشورمان آغاز شده و سایه شوم جنگ و درگیری نظامی بر سر آن سنگینی می‌کند. این امر همه نیروهای متعهد به مردم و کشور را از تشدید این بحران و خطرات ناشی از آن بیمناک کرده است.

از طرف دیگر، آزادی‌ها و حقوق اولیه مردم کشورما، بیش از پیش مورد تهاجم قرار گرفته‌اند. فعالین نهادهای مدنی و صنفی بیش از پیش در معرض پیگرد و بازداشت و بازجویی قرار دارند و عرصه بر نویسندگان، روزنامه‌نگاران و اندیشمندان کشور هر چه تنگتر شده است. مخالفین سیاسی حکومت، هم چنان از هر گونه امکان فعالیت محروم هستند. علاوه بر این، دولت احمدی‌نژاد که با وعده نان و بردن پول نفت بر سفره خالی مردم ایران بر سر کار آمده بود، در ظرف کمتر از دو سال، با سیاست‌های اقتصادی ویرانگر خود، شرایط زندگی را برای بخش اعظم مردم ایران غیر قابل تحمل‌تر از پیش ساخته است.

رفقای گرامی

اکنون برنامه اتمی رژیم جمهوری اسلامی از سوی نهادهای بین‌المللی به عنوان تهدیدی برای صلح جهانی مطرح شده است و رهبران رژیم همه تلاش‌های دیپلماتیک برای حل مساله اتمی را به بن‌بست رسانده و مقدمات یک رویارویی قهری با آمریکا و متحدان آن در منطقه را نیز فراهم آورده‌اند.

در این لحظات حساس، کم نیستند کسانی که در مقابل خطر حمله خارجی، بار دیگر ما را به اولویت دادن بر مبارزه با امپریالیسم و در عمل، با کم‌رنگ نمودن نقش سیاست‌های دولت جمهوری اسلامی در بحران کنونی و تشدید آن، به دنباله‌روی از سیاست رهبران جمهوری اسلامی دعوت می‌کنند. از سوی دیگر همچنین

هستند نیروهائی که امید خود را به معجزه ارتش آمریکا در مقابله با جمهوری اسلامی بسته‌اند و در تلاش سازمان دادن دولت‌های جایگزین برای آینده بعد از جنگ «رهائی بخشی» هستند که برای کشور ما تدارک دیده می‌شود و قرار است که بعد از آن، اگر آینده‌ای باشد، عراق بهتر را، در ایران تجربه کنند.

ما همواره اعلام کرده‌ایم که مخالف تحریم اقتصادی کشورمان و هر گونه اقدام نظامی علیه آن به بهانه سیاست‌های ماجراجویانه جمهوری اسلامی و یا حتی برای سرنگونی آن هستیم. تجربه عراق بیش از پیش آشکار ساخت که تحریم‌های اقتصادی با ویران نمودن اقتصاد کشور، قبل از همه شرائط حاکم بر زندگی مردم را طاقت‌فرساتر می‌کند و باز همین تجربه آشکار ساخت جنگ و اشغال مصیبتی به مراتب بزرگتر از هر رژیم مستبدی برای یک کشور است.

منافع مردم و کشور ما در پایان دادن بر سیاست‌های ماجراجویانه جمهوری اسلامی در خارج از کشور، شفافیت در پروژه هسته‌ای کشور، تعلیق غنی‌سازی و حل مساله اتمی در چارچوب آژانس بین‌المللی انرژی اتمی، تغییرات بنیادی در سیاست خارجی کشور، ایجاد رابطه متقابل با تمامی کشورهای جهان از جمله ایالات متحده آمریکا، حمایت از تلاش برای صلح میان اعراب و اسرائیل و پشتیبانی از تشکیل دولت فلسطین و به رسمیت شناختن حق موجودیت اسرائیل در مرزهای قانونی آن است.

تامین این همه تنها از طریق به ثمر نشستن مبارزات مردم علیه جمهوری اسلامی و تحمیل این خواست‌ها بر این حکومت و تغییر آن امکان‌پذیر است. هدف همه ما باید تقویت این مبارزات و گشودن چشم‌اندازهای روشن برای آن باشد. دموکراسی و آزادی و عدالت اجتماعی را نمی‌توان از خارج وارد کرد و یا به مردم یک کشوری هدیه کرد. مناسبات دموکراتیک در جریان مبارزه برای استقرار آن ایجاد و نهادینه می‌شود. حقوق و آزادی‌های مدنی نه با توپ و تانک قدرت‌های جهانی، بلکه با سازمان دادن جنبش‌های

اجتماعی و ایجاد نهادهای مدنی است که کسب و پایدار می‌شوند. امیدواریم که کنگره دهم شما بر مواضع تاکنونی سازمان شما در این عرصه تاکید نموده و صراحت بیشتری بخشد.

رفقای گرامی

سازمان شما و سازمان ما طی سال‌های اخیر، در کادر همکاری‌های چندجانبه بین سازمان‌های دمکراتیک و چپ ایران، همکاری‌های نزدیکی با همدیگر داشته‌اند. ما در چارچوب همکاری‌های دمکراتیک همچنان بر اهمیت و نقش این همکاری‌ها تاکید داریم.

در عین حال کنگره هفتم سازمان ما در تلاش برای اتحاد و وحدت در درون صفوف چپ، بر نزدیکی ما با سازمان شما و دو جریان دیگر سازمان انقلابی زحمتکشان کردستان ایران- کومه‌له و شورای موقت سوسیالیست‌های چپ ایران تاکید کرده و ما را موظف ساخته تا با رفع موانع پیش‌روی، راه وحدت را هموار نمائیم. امیدواریم که در این عرصه نیز کنگره شما تصمیمات راهگشایی اتخاذ نماید.

بار دیگر برای کنگره دهم شما آرزوی موفقیت می‌کنیم و به گرمی دست شما را می‌فشاریم.

کمیته مرکزی سازمان اتحاد فدائیان خلق ایران

۱۹ بهمن ماه ۱۳۸۵

* * *

پیام کلاودیا روت، عضو مجلس فدرال آلمان، رهبر اتحاد ۹۰ -

سبزه‌ها

خانمها و آقایان گرامی،

میهمانان محترم،

دوستان عزیز،

از صمیم قلب برای دعوتی که از من برای شرکت در دهمین کنگره سازمان شما به عمل آوردید، سپاسگزارم. متأسفانه به علت تعهدات دیگر، نمی‌توانم در کنگره شما شرکت کنم که امیدوارم در این مورد مرا معذور بدانید.

سازمان شما، گذشته‌ای پرحادثه و پرکشش داشته است. راهی که سازمان شما طی کرده است، پر فراز و نشیب بوده است. شما فعالان و اعضای سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت)، رویدادهای دوران‌سازی را از سر گذرانده‌اید که به‌ندرت در مدتی چنین کوتاه روی می‌دهند. شما در زندگی سیاسی خود، از تجارب گرانقدری برخوردارید. زندگی سیاسی شما با تلاطم‌های بسیار در تلاقی‌گاه سیاست بین‌المللی و سیاست داخلی ایران همراه بوده است.

شما به‌مثابه یکی از بزرگ‌ترین سازمان‌های سیاسی مترقی ایران، مسئولیت ویژه‌ای دارید. هرگاه سخن از سیاست جدی اپوزیسیون باشد، هیچ کس نمی‌تواند سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت) را نادیده بگیرد. از سوی دیگر، شما به تنهایی قادر نیستید دمکراتیزاسیون و نقطه عطفی اساسی در کشور را سازمان دهید. شما نیاز مبرمی به اتحادهایی گسترده دارید. بدین منظور نه ایمان ایدئولوژیک، که دورنگری توأم با برخورد پراگماتیک لازم است. و این، اغلب بسیار سخت‌تر از آنست که انسان می‌پندارد.

با توجه به مسائل جهانی بشریت و چالش‌های پیش‌روی همه دمکرات‌های ایرانی، ابتکارهای سیاسی کاملاً نوینی ضرورت یافته است. نقض فاحش حقوق بنیادین بشر در ایران، پایمال شدن روزمره حقوق زنان و کودکان، فساد و نابسامانی اقتصادی گسترده در کشور و تداوم سرکوب اقلیت‌های قومی، مذهبی و جنسی باید کماکان مرکز توجه سیاست اپوزیسیون باشد. اما این

نیز نباید از نظر دور بماند که ایران، یک عامل مهم سیاست بین‌المللی است و به علت جمعیت جوان ایران و موقعیت جغرافیایی‌اش، چنین خواهد ماند. از این رو، همه سازمانهای دمکرات ایرانی موظفند هرچه در توان دارند انجام دهند تا کشور، دچار انزوایی بی‌بازگشت نشود. برنامه هسته‌ای ماجراجویانه رهبری حکومت ایران، نتیجه یک موضع ایدئولوژیک و انزواجویانه است. این موضع، منافع همه ایرانیان را چه در حال و چه در آینده نادیده می‌گیرد. این سیاست، همه امیدها برای آینده‌ای صلح‌آمیز و کشوری شکوفا را نابود می‌کند.

با همه عنایت به امور قدرت در سیاست، سیاست مدرن باید پاسخ‌هایی به پرسش‌هایی از این دست بدهد: چگونه می‌توان آزادی‌های فردی و شهروندی را تأمین کرد، تعریف امروزی عدالت چیست، آیا سخن تنها بر سر عدالت اجتماعی است یا به مفهوم گسترده‌تری از عدالت نیاز داریم که دربرگیرنده عدالت در مشارکت، عدالت در سهم‌بری، عدالت در آموزش باشد، چگونه می‌توان به گلوبالیزاسیونی عادلانه دست یافت، جایگاه حقوق مصرف‌کنندگان و حق بهره‌وری از محیط زیست دست‌نخورده و تغذیه سالم کدام است، کدام سیاست در مورد وضعیت جوی، منافع نسل‌های آینده را مد نظر دارد. یک سیاست پراگماتیک، نباید خود را به مسائل قدرت و ایفای نقش به عنوان اپوزیسیون محدود کند. چنین سیاست محدودی، کمتر از آنست که ضروری است و زودتر از آنکه تصور می‌رود موضوعیت خود را از دست خواهد داد.

این مسائل، مربوط به همه ماست، هم در آلمان و هم در اروپا. ما باید به وظایف خود در عرصه محیط زیست و توسعه به همان میزان پیگیرانه بپردازیم که به وظایف خود در زمینه حقوق بشر و حقوق اقلیت‌ها. تنها بدین گونه است که امید می‌رود بی‌عدالتی‌های جهانی و تبعیض روزمره علیه اقشار آسیب‌پذیر اجتماعی، پناهندگان و مهاجران پایان یابد. همبستگی ما با سازمان‌های دمکرات ایرانی در این ارتباط، تنها دارای اهمیت سیاسی خارجی

نیست.

برای شما و گردهمایی شما آرزوی موفقیت، تصمیم‌های آینده‌ساز و کامیابی در پیشروی به سوی یک ایران آزاد، چندفرهنگی، قانونمند و دمکراتیک آرزومندم.

با دروهای دوستانه

کلاودیا روت

۸ فوریه ۲۰۰۷

* * *

پیام هیئت اجراییه نهضت فراگیر دموکراسی و ترقی افغانستان

رفقای گرامی،

هیئت اجراییه نهضت فراگیر دموکراسی و ترقی افغانستان، ضمن ارج‌گذاری به روند تلاش‌های تاریخی‌تان بخاطر سعادت انسان و برابری اجتماعی و ملی، برگزاری دهمین کنگره سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت) را به شما شادباش گفته و موفقیت کار کنگره را صمیمانه آرزو می‌کند. مبارزه در راه خوشبختی انسان و تامین عدالت اجتماعی، آرمان‌های شریف هستند که ما را با هم پیوند می‌دهند.

دهمین کنگره سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت) در شرایط حساس در منطقه ما و شتاب تحولات مهم جهانی برگزار می‌شود. این امر وظایف دشواری را در امر دفاع از صلح و حمایت از سیاست تشنج‌زدائی در برابر همه نیروهای ملی، دموکراتیک و مترقی قرار داده است.

نهضت فراگیر دموکراسی و ترقی افغانستان، به مثابه ادامه دهنده جنبش‌های تجددگرایانه، دموکراتیک و دادخواهانه سده پیشین افغانستان در راستای ایجاد یک جامعه دموکراتیک، مرفه و عادلانه مبارزه می‌کند.

نهضت فراگیر دموکراسی و ترقی افغانستان باور به سیاست

دوستی و همکاری، همگرایی و همبستگی میان مردمان ما که دارای مشترکات تاریخی، دینی، فرهنگی و زبانی می‌باشند، دارد و این امر را به سود همه خلق‌های منطقه، به سود صلح، ثبات و پیشرفت می‌داند.

ما برای دهمین کنگره تان صمیمانه آرزوی موفقیت می‌کنیم.
با گرم‌ترین دروهای رفیقانه

هیئت اجراییه نهضت فراگیر دموکراسی و ترقی افغانستان

اول فوریه ۲۰۰۷

www.iran-archive.com